

Arrest

nr. 284 212 van 31 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaten H. VAN NIJVERSEEL en M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1970.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 5 juli 2020. Op dezelfde dag dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 juni 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 7 juli 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, van de Tamil-entiteit te zijn, en afkomstig te zijn van Telippalai, waar u woonde tot 1990. Nadien verhuisde u omwille van de burgeroorlog en economische redenen een aantal keer, tot u in 2000 naar Achuveli in Jaffna ging en daar bleef tot uw vertrek uit het land.

U had in Sri Lanka een groot landbouwbedrijf, en begon in 2008 een naaiatelier en later een textielwinkel, wat u een grote som inkomsten opleverde. Hierdoor werd u voor het eerst in 2004 aangesproken door voormalige klasgenoten van u bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Elam) om hen te financieren, wat u vrijwillig deed in 2004 en 2007. Naderhand kreeg u in 2008 evenwel ook bezoek van vertegenwoordigers van de EPDP (Elam People's Democratic Party) die u om geld vroegen, wat u weigerde te geven. Begin juli 2014 kreeg u nogmaals twee keer bezoek van hen, en vroegen ze u om 50 lakh (honderdduizend) roepies, en u weigerde wederom. Hierop kwamen ze u samen met leden van het leger en de CID (criminal investigation department) ontvoeren op 11 juli 2014, waarna u tot 28 juli vastzat. U kwam vrij toen uw ouders 20 lakh betaalden en beloofden de overige 30 later te betalen. Toen men u om dit geld kwam vragen in november 2014 weigerde u evenwel nogmaals, kreeg een aantal klappen, en werd dan beschoten toen u wegliep en geraakt in uw been. Hierop vluchtte u naar Colombo, verbleef hier een tijdje in een lodge, en verliet dan met een visum dat u kocht van een smokkelaar het land.

U verliet Sri Lanka op 21 januari 2015 en reisde naar Duitsland. Hier deed u drie verzoeken om internationale bescherming, maar kreeg telkens negatieve beslissingen. In 2020 werd uw been afgezet omdat de schotwonde nooit genezen is door uw diabetes. Uiteindelijk kwam u op 5 juli 2021 naar België en verzocht hier op dezelfde dag om internationale bescherming. Ter staving van uw relaas legde u voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart en geboorteakte, een aantal brieven uit Sri Lanka, en een Duits document.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw dossier blijkt immers dat u een rolstoelgebruiker bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud georganiseerd in een makkelijk toegankelijk lokaal nabij de lift.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U stelt dat u niet kan terugkeren naar Sri Lanka omdat u daar te maken kreeg met afpersing, en nu vreest gedood te worden door de mensen die u daar afpersten. Daarenboven stelt u dat u het contact met uw familieleden verloren bent en niet meer zelfredzaam bent. U bent er evenwel niet in geslaagd deze zaken aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Er moet namelijk vastgesteld worden dat uw relaas vergeven is van tegenstrijdigheden, wat de geloofwaardigheid van hetgeen u beweert fundamenteel ondermijnt. Het meest opvallende zijn de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, en de inhoud van de brieven uit Sri Lanka die u voorlegde (documenten 3 tot 7). Zo kan er ten eerste op gewezen worden dat al de brieven die u voorlegde verwijzen naar 17 juli 2014 als de datum waarop u opgepakt of ontvoerd geweest zou zijn, welke iemand later in pen wijzigde naar 11 juli 2014. Zelf stelt u dat u op 11 juli opgepakt werd (CGVS p. 11). Gewezen op deze discrepantie, wijt u deze aan een mogelijke vergissing bij het noteren van degen die het opstelde. Er op gewezen dat er ook gesproken wordt van een ontvoering van 12 dagen (document 3), enkel verenigbaar met een opsluiting van 17 tot 28 juli, zet u deze tegenstrijdigheid weg als een "klein misverstand" (CGVS p. 16). Ten tweede staat in de brieven te lezen dat uw familie om u vrij te krijgen 20 lakh betaalde, terwijl u in uw relaas sprak van 30 lakh (CGVS p. 2, 13). Hier op gewezen, stelt u dat u eigenlijk 20 bedoelde (CGVS p. 16). Aansluitend hierop staat ten derde in de brieven evenwel te lezen dat uw ouders hiervoor geld moesten lenen tegen een hoge intrest (CGVS p. 3), terwijl u zelf verklaarde dat het ging om uw eigen geld (CGVS p. 13). Hier op gewezen, stelt u dat u niet weet waarom het er zo staat (CGVS p. 16). Ten vierde staat in de brieven te lezen dat u ontvoerd werd door onbekenden, terwijl u zelf verwijst naar leden

van de EPDP, het leger, en de CID, welke als zodanig te identificeren waren op het moment van uw ontvoering (CGVS p. 15). Hier op gewezen, stelt u dat uw familie die zaken achterhiel om niet in de problemen te komen (CGVS p. 16). Het lijkt nochtans vreemd dat ze in dat geval tout court dergelijke brieven zou laten opstellen en zo toch de aandacht op deze situatie vestigen. Ten vijfde verklaarde u dat de brieven die u voorlegde u gezonden werden toen u nog contact had met uw vrouw voor het einde van 2015 (CGVS p. 17), terwijl één van de brieven dateert van 2017 (document 7). Hier op gewezen, stelt u dat die apart door een vriend werd gezonden (CGVS p. 17), een uitleg die geen hout snijdt omdat alle brieven ongeacht hun datering dezelfde fout bevatten betreffende uw ontvoering op 11 juli of 17 juli, een duidelijke indicatie dat ze op hetzelfde moment en door dezelfde persoon zijn opgesteld, waar u ook op gewezen werd en waar u geen coherent antwoord op kan formuleren (CGVS p. 18). Ten zesde geeft u aan dat uw ontvoerders gebruik maakten van jeeps (CGVS p. 15), terwijl in de brieven verwezen wordt naar een witte bestelwagen (document 4). Wat betreft de brieven kan ten slotte ook nog gewezen worden op het povere Engels waarin ze opgesteld zijn, wat de geloofwaardigheid van deze stukken niet ten goede komt.

Uw verklaringen bevatten daarenboven ook een aantal interne tegenstrijdigheden, lacunes en rare kronkels. Zo beweert u ten eerste dat u een aantal keer benaderd werd door de LTTE om geld van u te vragen. U stelt evenwel dat bij deze verzoeken ook één of meerdere leden van de EPDP aanwezig geweest zouden zijn, waardoor de leden in deze beweging zo op het idee gekomen zouden om u ook om geld te vragen (CGVS p. 10, 11). Daarop verklaart u dat de twee personen die u kwamen afpersen in 2014 zowel bij de EPDP als bij de LTTE zaten (CGVS p. 12). Nochtans is de EPDP al sinds de jaren 90 geaffilieerd met de Sri Lankaanse overheid in haar strijd tegen de LTTE, een gewapende strijd op leven en dood. Dat u beweert dat leden van de EPDP gelijktijdig bij de LTTE zouden zitten, of achteloos met hen zouden associëren terwijl ze aan fondsenwerving doen, haalt de geloofwaardigheid van uw relaas danig onderuit. Hierop gewezen, weet u initieel kennelijk niet goed van welk hout pijlen maken, om uiteindelijk te besluiten dat het om leden van de financiële afdeling van de LTTE ging en ze daarom niet vochten met de EPDP (CGVS p. 16), een uitleg die nergens op slaat – de overheid van Sri Lanka zit net zozeer achter geldschietters van de LTTE aan als gewapende militanten, waar u ook op gewezen werd, en waarop u enkel uw eerdere beweringen herhaalt (CGVS p. 17). Ten tweede spreekt u zichzelf tegen door eerst te verklaren dat u benaderd werd door EPDP leden in 2014, en voordien nooit vragen van hen kreeg voor geld of problemen met hen had (CGVS p. 12, 13), om later in het persoonlijk onderhoud te verklaren dat u ook al in 2008 en een aantal keer naderhand door de EPDP benaderd werd met de vraag om (kleinere) sommen te betalen (CGVS p. 14). Hier op gewezen, is uw uitleg dat ze pas in 2014 agressief werden (CGVS p. 17), wat naast de kwestie is: u verklaarde eerder dat u voor 2014 geen geld gevraagd werd, niet dat ze u voor 2014 niet agressief om geld vroegen. Ook dit is een element dat de aannemelijkheid van uw verklaringen ondermijnt.

Ook vallen er aantal discrepanties tussen uw verklaringen gedaan in Duitsland over deze zaken, en deze gedaan in België op. U verklaarde nochtans dat u in Duitsland hetzelfde relaas gaf als in België, hoewel u niet meer wist of het exact hetzelfde was (CGVS p. 18), maar dit lijkt op verschillende punten niet te kloppen. Het meest opvallende is ten eerste dat er in uw Duitse verklaringen helemaal geen sprake van was dat u beschoten zou zijn en geraakt in uw been (CGVS p. 14); u wijt de verwondingen aan uw voeten enerzijds aan een mijn, en anderzijds aan marteling met een brandend stuk hout (“sein Fuss sei mit einer brennenden Holzlatte verbrannt worden...”; “Am 11 August 2010 sei er auf eine Mine getreten und am Fuss verletzt worden.”; vonnis van het Verwaltungsgericht Düsseldorf dd. 28 september 2016, p. 2, 3). Ten tweede gaf u andere data op. U verklaarde voor het CGVS dat u na uw opsluiting pas in november 2014 terug met uw belagers in aanraking kwam, en toen beschoten werd, waarop u onderdook (CGVS p. 14). In Duitsland stelt u evenwel dat u na uw vrijlating in juli maar een maand kreeg om te betalen, en daarom al onderdook op 28 augustus 2014 (“Er sei daraufhin am 28 Juli 2014 unter der Bedingung freigelassen worden, dass innerhalb eines Monats die restlichen 3 Millionen gezahlt würden. Er habe sich dann ab dem 28 August 2014 bei Leuten versteckt gehalten...”, vonnis van het Verwaltungsgericht Düsseldorf dd. 28 september 2016, p. 2). Dergelijke zaken ondermijnen de aannemelijkheid van hetgeen u verklaart alleen maar verder.

Er kan daarnaast ook niet om de vaststelling dat u behalve de brieven (met al de problemen vandien waarop supra al gewezen), geen stukken kon voorleggen om uw beweringen te staven. Nochtans zouden een heel aantal van de zaken die u voorhoudt gedocumenteerd moeten zijn. U verklaart dat u een succesvolle zakenman was en daardoor afgeperst werd, maar u kan geen enkel begin van bewijs van het bestaan van uw zaken voorleggen, zoals bijvoorbeeld belastingbrieven of vergunningen (CGVS p. 7). Ook van de verschillende betalingen die u gemaakt zou hebben aan de LTTE en de ontvoerders van de EPDP, waarvoor u nochtans geld moest afhalen bij de bank, kan u geen stukken voorleggen (CGVS p. 10). U verklaarde ten slotte dat u op een bepaald moment door uw belagers in uw been geschoten zijn, een wonde die nooit genezen zou zijn door uw diabetes, waardoor uw been in 2020 in Duitsland afgezet moest worden (CGVS p. 15). Maar ook hiervan kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen – niet van de

eigenlijke amputatie, noch vaststellingen omtrent de niet-genezen schotwonde (CGSV p. 15). U bleek in Duitsland ook afwijkende verklaringen gedaan te hebben over de verwonding (zie supra). Hierdoor blijft het Commissariaat-generaal eigenlijk in het ongewisse over de ware toedracht van uw geamputeerde been – was er een schotwonde in het spel, gebeurde dit in Duitsland, etc.

Ten slotte dient er ook nog gewezen te worden op uw eerdere verzoeken om internationale bescherming in Duitsland. U zou in Duitsland driemaal internationale bescherming gevraagd hebben tussen 2015 en 2021, op basis van dezelfde zaken die u in België aanhaalt, en telkens een negatieve beslissing ontvangen hebben (verklaring DVZ dd. 8 juli 2021, afdeling 22., CGVS p. 18). Dat u naderhand naar België reist, hier nogmaals om internationale bescherming verzoekt hoewel uw verzoek in Duitsland al meermaals ten gronde beoordeeld is, en u dan een Belgische Dublin-beslissing en bevel om het grondgebied te verlaten negeert, getuigt maar van weinig respect voor de Belgische en Europese regelgeving ter zake, en gaat fundamenteel in tegen de geest van het gemeenschappelijk Europees asielbeleid. Het kan niet de bedoeling zijn dat u tot in den treure in verschillende Europese landen internationale bescherming verzoekt op basis van hetzelfde relaas, telkens de beslissing van het vorige land waar u bescherming verzocht niet naar uw wens was.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

De door u aangehaalde medische problemen, met name dat u diabeticus bent en nog maar één been hebt, kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daar waar u er zich op beroept dat u geen contact meer zou hebben met uw familie in Sri Lanka, niet weet waar ze zich heden bevinden, en daarom in een hulpeloze situatie terecht zou komen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst (CGVS p. 20), dient er op gewezen te worden dat u het verliezen van het contact met uw familie ophangt aan uw weinig geloofwaardige relaas. U stelt dat uw familieleden hun woonplaatsen dienden te verlaten omdat ze lastig gevallen werden door de personen die u probeerden afpersen, en u daardoor alle contact met hen verloor (CGVS p. 5, 6). Op basis van de supra gedane vaststellingen bleek echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden relaas van problemen met afpersers van de EPDP, waardoor ook uw bewering dat u hierdoor het contact met uw familie verloor op losse schroeven komt te staan. Ook uw bewering dat u geen contact meer met uw familieleden hebt en bij terugkeer naar Sri Lanka niet op hun steun kan rekenen, is daardoor te beschouwen als een weinig geloofwaardige bewering, waarop u zich niet kan beroepen om internationale bescherming in België te vragen.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen, wel integendeel. Er is supra al gewezen op de verschillende tegenstrijdigheden tussen de door u voorgelegde documenten en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 15 juli 2021) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils.,

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact

zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u er geen gewag van maakte Sri Lanka te verlaten hebben met vervalste identiteitsdocumenten. Hoewel u gebruik maakte van een frauduleus visum, verliet u probleemloos Sri Lanka met het gebruik van uw eigen authentieke, Srilankaanse paspoort (CGVS p. 3).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielaanvraag, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig / ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker benadrukt dat er een schending is van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/3 §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Artikel 48/4 § 1. [...]

Het CGVS stelt als volgt:

[...]

Verzoeker wenst te benadrukken dat de opsteller van de brieven misschien niet helemaal op de hoogte was van de feiten. Dat verklaart ook waarom iemand later in pen bepaalde wijzigingen aanbracht.

Het CGVS gaat verder:

[...]

Verzoeker wenst te benadrukken dat er ondertussen 8 jaren (!) voorbij gegaan zijn sedert hij zijn problemen heeft meegemaakt in Sri Lanka. Het gaat hier om een heel lange periode. Dat verklaart dan ook waarom er bepaalde discrepanties zijn tussen de verklaringen van verzoeker in België en in Duitsland. Het CGVS gaat verder:

[...]

Het CGVS stelt manifest ten onrechte dat verzoeker geen gebruik maakte van vervalste identiteitsdocumenten omdat hij Sri Lanka verlaten heeft met zijn eigen authentieke Srilankaanse paspoort, ondanks hij gebruik maakte van een frauduleus visum. Uiteraard maakt het frauduleus visum integraal deel uit van het Srilankaans paspoort, zodat het een vervalst identiteitsdocument betreft. De stelling van het CGVS kan dan ook manifest niet aanvaard worden.

Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat hij rolstoelgebonden is.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (2021 Country Report on Human Rights Practices: Sri Lanka; zie: <https://www.ecoi.net/en/document/2071183.html>), blijkt dat er ernstige discriminatie bestaat in Sri Lanka tegenover oa mensen die een fysieke handicap hebben.

[...]

Dit maakt dan ook dat, in de mate verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming, daar hij een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing riskeert in zijn land van herkomst gezien zijn fysieke handicap. De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de situatie voor terugkeerders en Tamils in Sri Lanka actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus “Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils” van Cedoca van 13 september 2022.

3.2. De Raad ontvangt vanwege de verzoekende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij een medisch attest toevoegt en waarin zij onder meer betoogt dat: “Verzoeker wenst nog een bijkomend medisch attest neer te leggen. Hij wenst hiermee aan te tonen dat hij lijdt aan diabetes, hij is insuline-afhankelijk met verschillende complicaties.”

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen

op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw dossier blijkt immers dat u een rolstoelgebruiker bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud georganiseerd in een makkelijk toegankelijk lokaal nabij de lift. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij. Evenmin blijkt uit het bijgebrachte medisch attest dat er nog bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. De verzoekende partij verklaart Sri Lanka te zijn ontvlucht wegens bedreigingen vanwege vertegenwoordigers van Elam People's Democratic Party (hierna: EPDP), die haar afpersten, en omdat zij geen contact meer heeft met haar familieleden terwijl zij niet zelfredzaam is. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij een aantal documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Haar identiteitskaart en geboorteakte bevestigen haar identiteit en nationaliteit, die heden niet worden betwist doch die geen rechtstreeks verband houden met haar voorgehouden vluchtmotieven. Het afschrift met betrekking tot haar verblijfssituatie in Duitsland afgeleverd door de Duitse autoriteiten heeft geen *nexus* met de aangehaalde vluchtmotieven. De Sri Lankaanse brieven waarin de problemen van de verzoekende partij worden bevestigd, hebben een gesolliciteerd karakter en zijn niet afkomstig van een objectieve bron. Gelet op de inhoudelijke tegenstrijdigheden tussen deze brieven en de verklaringen van de verzoekende partij (zie *infra*), kan aan deze brieven geen bewijswaarde worden toegekend.

Het medisch attest toegevoegd aan de aanvullende nota van de verzoekende partij heeft louter betrekking op haar gezondheidssituatie en houdt dan ook geen verband met de aangehaalde vluchtmotieven. In het attest wordt nergens een causaal verband gelegd tussen de gezondheidstoestand van de verzoekende partij en haar vluchtrelaas.

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas

van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

7.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die de verzoekende partij stelt te hebben gekend met de EPDP en bijgevolg evenmin aan het verbreken van haar contact met haar familie dat zij aan haar problemen met de EPDP verbindt. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verschillende tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de verzoekende partij en de door haar voorgelegde Sri Lankaanse brieven afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas:

“Zo kan er ten eerste op gewezen worden dat al de brieven die u voorlegde verwijzen naar 17 juli 2014 als de datum waarop u opgepakt of ontvoerd geweest zou zijn, welke iemand later in pen wijzigde naar 11 juli 2014. Zelf stelt u dat u op 11 juli opgepakt werd (CGVS p. 11). Gewezen op deze discrepantie, wijt u deze aan een mogelijke vergissing bij het noteren van degen die het opstelde. Er op gewezen dat er ook gesproken wordt van een ontvoering van 12 dagen (document 3), enkel verenigbaar met een opsluiting van 17 tot 28 juli, zet u deze tegenstrijdigheid weg als een “klein misverstand” (CGVS p. 16). Ten tweede staat in de brieven te lezen dat uw familie om u vrij te krijgen 20 lakh betaalde, terwijl u in uw relaas sprak van 30 lakh (CGVS p. 2, 13). Hier op gewezen, stelt u dat u eigenlijk 20 bedoelde (CGVS p. 16). Aansluitend hierop staat ten derde in de brieven evenwel te lezen dat uw ouders hiervoor geld moesten lenen tegen een hoge intrest (CGVS p. 3), terwijl u zelf verklaarde dat het ging om uw eigen geld (CGVS p. 13). Hier op gewezen, stelt u dat u niet weet waarom het er zo staat (CGVS p. 16). Ten vierde staat in de brieven te lezen dat u ontvoerd werd door onbekenden, terwijl u zelf verwijst naar leden van de EPDP, het leger, en de CID, welke als zodanig te identificeren waren op het moment van uw ontvoering (CGVS p. 15). Hier op gewezen, stelt u dat uw familie die zaken achterhield om niet in de problemen te komen (CGVS p. 16). Het lijkt nochtans vreemd dat ze in dat geval tout court dergelijke brieven zou laten opstellen en zo toch de aandacht op deze situatie vestigen. Ten vijfde verklaarde u dat de brieven die u voorlegde u gezonden werden toen u nog contact had met uw vrouw voor het einde van 2015 (CGVS p. 17), terwijl één van de brieven dateert van 2017 (document 7). Hier op gewezen, stelt u dat die apart door een vriend werd gezonden (CGVS p. 17), een uitleg die geen hout snijdt omdat alle brieven ongeacht hun datering dezelfde fout bevatten betreffende uw ontvoering op 11 juli of 17 juli, een duidelijke indicatie dat ze op hetzelfde moment en door dezelfde persoon zijn opgesteld, waar u ook op gewezen werd en waar u geen coherent antwoord op kan formuleren (CGVS p. 18). Ten zesde geeft u aan dat uw ontvoerders gebruik maakten van jeeps (CGVS p. 15), terwijl in de brieven verwezen wordt naar een witte bestelwagen (document 4). Wat betreft de brieven kan ten slotte ook nog gewezen worden op het povere Engels waarin ze opgesteld zijn, wat de geloofwaardigheid van deze stukken niet ten goede komt.”

(ii) de verklaringen van de verzoekende partij ook een aantal tegenstrijdigheden, vaagheden en onaannemelijkheden bevatten:

“Zo beweert u ten eerste dat u een aantal keer benaderd werd door de LTTE om geld van u te vragen. U stelt evenwel dat bij deze verzoeken ook één of meerdere leden van de EPDP aanwezig geweest zouden zijn, waardoor de leden in deze beweging zo op het idee gekomen zouden om u ook om geld te vragen (CGVS p. 10, 11). Daarop verklaart u dat de twee personen die u kwamen afpersen in 2014 zowel bij de EPDP als bij de LTTE zaten (CGVS p. 12). Nochtans is de EPDP al sinds de jaren 90 geaffilieerd met de Sri Lankaanse overheid in haar strijd tegen de LTTE, een gewapende strijd op leven en dood. Dat u beweert dat leden van de EPDP gelijktijdig bij de LTTE zouden zitten, of achteloos met hen zouden associëren terwijl ze aan fondsenwerving doen, haalt de geloofwaardigheid van uw relaas danig onderuit. Hierop gewezen, weet u initieel kennelijk niet goed van welk hout pijlen maken, om uiteindelijk te besluiten dat het om leden van de financiële afdeling van de LTTE ging en ze daarom niet vochten met de EPDP (CGVS p. 16), een uitleg die nergens op slaat – de overheid van Sri Lanka zit net zozeer achter geldschietters van de LTTE aan als gewapende militanten, waar u ook op gewezen werd, en waarop u enkel uw eerdere beweringen herhaalt (CGVS p. 17). Ten tweede spreekt u zichzelf tegen door eerst te verklaren dat u benaderd werd door EPDP leden in 2014, en voordien nooit vragen van hen kreeg voor geld of problemen met hen had (CGVS p. 12, 13), om later in het persoonlijk onderhoud te verklaren dat u ook al in 2008 en een aantal keer naderhand door de EPDP benaderd werd met de vraag om (kleinere) sommen te betalen (CGVS p. 14). Hier op gewezen, is uw uitleg dat ze pas in 2014 agressief werden (CGVS p. 17), wat naast de kwestie is: u verklaarde eerder dat u voor 2014 geen geld gevraagd werd,

niet dat ze u voor 2014 niet agressief om geld vroegen. Ook dit is een element dat de aannemelijkheid van uw verklaringen ondermijnt."

(iii) de verklaringen van de verzoekende partij afgelegd in België niet overeenstemmen met hetgeen zij in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming in Duitsland verklaarde:

"U verklaarde nochtans dat u in Duitsland hetzelfde relaas gaf als in België, hoewel u niet meer wist of het exact hetzelfde was (CGVS p. 18), maar dit lijkt op verschillende punten niet te kloppen. Het meest opvallende is ten eerste dat er in uw Duitse verklaringen helemaal geen sprake van was dat u beschoten zou zijn en geraakt in uw been (CGVS p. 14); u wijt de verwondingen aan uw voeten enerzijds aan een mijn, en anderzijds aan marteling met een brandend stuk hout ("sein Fuss sei mit einer brennenden Holzlatte verbrannt worden..."; "Am 11 August 2010 sei er auf eine Mine getreten und am Fuss verletzt worden."; vonnis van het Verwaltungsgericht Düsseldorf dd. 28 september 2016, p. 2, 3). Ten tweede gaf u andere data op. U verklaarde voor het CGVS dat u na uw opsluiting pas in november 2014 terug met uw belagers in aanraking kwam, en toen beschoten werd, waarop u onderdook (CGVS p. 14). In Duitsland stelt u evenwel dat u na uw vrijlating in juli maar een maand kreeg om te betalen, en daarom al onderdook op 28 augustus 2014 ("Er sei daraufhin am 28 Juli 2014 unter der Bedingung freigelassen worden, dass innerhalb eines Monats die restlichen 3 Millionen gezahlt würden. Er habe sich dann ab dem 28 August 2014 bei Leuten versteckt gehalten...", vonnis van het Verwaltungsgericht Düsseldorf dd. 28 september 2016, p. 2). Dergelijke zaken ondermijnen de aannemelijkheid van hetgeen u verklaart alleen maar verder."

(iv) de verzoekende partij verschillende elementen uit haar vluchtrelaas niet aan de hand van bewijskrachtige documenten staaft. Zo brengt zij geen begin van bewijs bij van de handelszaken die zij stelt te hebben gehad en naar aanleiding waarvan zij zou zijn afgeperst. Evenmin legt zij enig begin van bewijs voor van de betalingen die zij de Liberation Tigers of Tamil Elam (hierna: LTTE) en de ontvoerders van de EPDP zou hebben gedaan. Ook laat zij na haar bewering dat het verlies van haar been het gevolg is van een schotwonde, te staven middels een (medisch) document.

(v) de verzoekende partij reeds driemaal een verzoek om internationale bescherming indiende in Duitsland en telkens een weigeringsbeslissing kreeg.

(vi) de verzoekende partij zich met betrekking tot eventuele louter medische problemen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9^{ter} van de Vreemdelingenwet.

(vii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met de EPDP, evenmin geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij omwille van die problemen geen contact meer heeft met haar familie in Sri Lanka.

(viii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka voor de verzoekende partij mogelijk is aangezien zij haar banden met de LTTE niet aannemelijk maakt en zij niet op illegale wijze haar land van herkomst heeft verlaten.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de opsteller van de brieven "*misschien niet helemaal op de hoogte was van de feiten*" hetgeen verklaart waarom iemand later in pen bepaalde wijzigingen aanbracht, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat de documenten die de verzoekende partij zelf ter staving van haar verzoek om internationale bescherming voorlegt inhoudelijk overeenstemmen met hetgeen zij zelf over haar vluchtrelaas verklaart, *quod non in casu*. Tevens kan worden verwacht dat de verzoekende partij zelf zou aangeven welke elementen uit de door haar voorgelegde brieven niet correct zijn en dat zij hiermee niet wacht tot zij met de inconsistenties wordt geconfronteerd tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op tegenstrijdigheden tussen hetgeen de verzoekende partij in België heeft verklaard en hetgeen zij in Duitsland uiteenzette, betoogt de verzoekende partij dat er intussen acht jaar voorbij is gegaan sedert haar problemen in Sri Lanka. Het tijdsverloop sedert de voorgehouden vervolgingsfeiten kan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het vluchtrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, kunnen zij geacht worden in het geheugen van de verzoekende partij te zijn gegrift zodat zij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Geenszins maakt de verzoekende partij aannemelijk dat zij geheugenproblemen zou hebben of dat zij anderszins niet in staat zou zijn om haar vluchtrelaas, ook na acht jaar na de beweerde feiten, op coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige wijze uiteen te zetten. Voorts dateert het laatste verzoek om internationale bescherming dat de verzoekende partij in Duitsland indiende, van 22 mei 2018 (zie map 'Landeninformatie', Duits asiëdossier).

Verder motiveert de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie terecht:

“Het CGVS wijst erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige

mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.”

De verzoekende partij voert aan dat zij voor haar reis uit Sri Lanka gebruik maakte van een frauduleus visum en dat: *“Uiteraard maakt het frauduleus visum integraal deel uit van het Srilankaans paspoort”*. De verzoekende partij verklaarde evenwel dat zij probleemloos met haar eigen paspoort Sri Lanka kon verlaten. Haar bewering dat zij niet wist dat zij met een vals visum reisde, zoals zij tijdens haar persoonlijk onderhoud beweerde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3), is geheel ongeloofwaardig. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Sri Lanka weet of het visum dat in haar eigen, authentieke paspoort werd aangebracht al dan niet een vals visum betreft. De verzoekende partij beweert dat haar paspoort bij de Duitse asielinstanties zou zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), doch zij verblijft reeds sedert 5 juli 2021 in België zodat zij ruimschoots voldoende tijd had om haar paspoort aan de Duitse asielinstanties terug te vragen. Dat zij heden nalaat om haar paspoort voor te leggen en rekening houdend met voorgaande vaststellingen inzake het beweerde valse visum, kan geen geloof worden gehecht aan haar bewering dat zij Sri Lanka verliet met haar eigen, authentiek paspoort maar met een vals visum. Het feit dat dit visum vals zou zijn geweest, doet bovendien geen afbreuk aan het authentiek karakter van haar paspoort uitgereikt door de Sri Lankaanse autoriteiten. De verzoekende partij maakt dan ook geenszins concreet aannemelijk dat zij niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren omdat zij met een vals visum naar Europa zou zijn vertrokken.

Verder wijst de verzoekende partij erop dat zij rolstoelgebruiker is en verwijst zij naar en citeert zij uit een rapport waaruit zij afleidt dat er in Sri Lanka sprake is van discriminatie ten aanzien van personen met een fysieke handicap. De Raad wijst erop dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De Raad stelt vast dat uit de door de verzoekende partij bijgebrachte landeninformatie niet blijkt dat iedere fysiek gehandicapte persoon dermate wordt gediscrimineerd dat er sprake zou zijn van een aantasting van fundamentele mensenrechten. Integendeel, uit deze informatie blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten meerdere initiatieven hebben genomen om discriminatie van gehandicapte personen te beteugelen. Hoewel er in de praktijk nog steeds sprake is van discriminatie ten aanzien van gehandicapte personen, blijkt niet dat deze discriminatie de schending van fundamentele mensenrechten tot gevolg heeft. De verzoekende partij laat bovendien na te concretiseren op welke wijze zij persoonlijk vreest gediscrimineerd te worden omwille van haar fysieke handicap. In de bestreden beslissing wordt er dienaangaande bovendien terecht op gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat zij geen contact meer heeft met haar familie in Sri Lanka. Waar de verzoekende partij in haar aanvullende nota wijst op het feit dat zij diabetes heeft en hiertoe een medisch attest bijbrengt, dient vastgesteld dat heden niet wordt getwijfeld aan het feit dat de verzoekende partij diabetes heeft doch dat deze ziekte bezwaarlijk gelijkgesteld kan worden met een fysieke handicap. Uit het bijgebrachte attest blijkt niets waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de verzoekende partij omwille van het feit dat zij diabetespatiënt is, ingeval van terugkeer naar Sri Lanka zal worden gediscrimineerd of dat zij anderszins nood zou hebben aan internationale bescherming. Met betrekking tot eventuele, louter medische problemen dient de verzoekende partij zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9^{ter} van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn

pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

8.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daartoe over algemeen bekende informatie.

De verzoekende partij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS